

[PERSONNY *ai*

N sg n personn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „persona” ‘jedna z osób Trójcy Św.’: Ociec nie iest właśnie [...] imię perfonne/ abo ołobie należące/ ale iftności. Abowiem Boga Oica zową Oicem/ Syna zową Oicem/ Ducha świętego zową Oicem. BrentTrepCat 180.

Cf PERSONALNY, [PERSONALSKI]

KW